

Talven turkin tuulettajat

Kirjoittanut Saara Rönkä

Unelias päivän kehrä
takaa kuusten kurkisteli,
nosti päätänsä vähäsen.
Joko oottavat kevättä
kylmän kourissa eläjät?

Näki laiskan talven seljän
valkoisissa vaipoissansa
pulleaksi paisuneena,
maan päällä makailemassa.

Luonto Ruususen unessa.

Näki nuorten ynnä vanhain
pesistänsä pyyhältävän
suksinensa, sauvoinensa,
pulkat lapsilla mukana.

Niin kuin kirput kirmailivat
vanhan talven vaattehilla,
huurteisilla hartioilla,
kumpareilla kurvikkailla,
talven pitkällä selällä.

Pielukselleen päivä painui,
lepopaikalleen lymysi.

Antaa ihmisten iloita,
lasten lailla leikitellä,
rakentaa lumiset linnat,
kalkutella kappeleita
Isälle iättömälle,
kaiken kansan kaitsijalle.